

ತಪ್ಪ ಉಚ್ಛಾರಣೆಯ ಕ್ರಿಕೆಗುಳ್ಳು

ಪ್ರಚ್ಚ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ತಪ್ಪುತ್ತವ್ವಾಗಿ ಉಚ್ಛರಿಸುವುದು ಕೇಳಲು ಬಲು ಮುದ್ದು.

ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡವರೂ ತಪ್ಪುವಿ ಉಚ್ಛರಿಸುವುದಿದೆ. ಅಂಥ ತಪ್ಪು ಉಚ್ಛಾರಣೆಯ ಕೆಲವು
ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಮುಕ್ಕ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

■ ಹೀತಿ ಎಮ್ ಸಂಗಮ್

ಕರ್ತೃ: ಸಂತೋಷ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಆಗಷ್ಟೇ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ
ತಪ್ಪ ಉಚ್ಛಾರಣೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಯ ತಂಬಾ
ಸಹಜ ಉಚ್ಛಾರಣೆ ಹೇಗೆದ್ದರೂ ಅದನ್ನು
ಮಗುವಿನ ತೊದಲು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದೇ
ಒಂದು ಸುಂದರ ಅನುಭಂಗಿ. ಮಗುವಿಗೆ
ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳ ಉಚ್ಛಾರಕೆ ಕರಿಣವಾದಾಗ
ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಅಕ್ಷರ
ಬಳಸಿ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ,
ಅದಾವುದೇ ಅರ್ಥ ಕೊಡೆದ್ದರೂ ಮಗುವಿನ
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ.
ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕಿದಂತೆ ಇದು ಕ್ರಮೇಣ ಸರಿಯಾದರೂ
ಆ ತಪ್ಪು ಉಚ್ಛಾರಣೆ ಮಾಡುವವನ್ನು ದಿನ ಅದು
ರಂಜನೆಯ. ಆದರೆ ಅದೇ ಮುಂದುವರೆದರೆ? ಆಗ
ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಮನದ ವ್ಯಾಪುಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ,
ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮನರಂಜನೆ.

ನನ್ನ ತಾನಿ ಇದು ವರ್ಣದವರ್ಜಿತಾಗಿನ ಪ್ರಸಂಗ
ಇದು. ಅವಳಿಗೆ ‘ರ’ ಉಚ್ಛಾರ ಮಾಡಲು
ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ರ’ ಬದಲು ‘ಡ’ ಅಥವಾ ‘ಲ’
ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಅಮ್ಮೆ ಅವಳಿಗೆ ತಲೆ
ಬಾಚುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಬ್ಬರ್ ಬಾಯಿಂದ್ ಹರಿದು ಹೋದಾಗಿ ‘ಡಬ್ಲೂ ಹಡಿತು’
ಎಂದಳು. ತಕ್ಕಣವೇ ನನ್ನ ಕಾಕಾ ‘ಗಂಡೋ
ಹಣ್ಣೀ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಡಬ್ಲೂ ಬಾಯಿಂದ್
ಹಡಿ(ರ)ಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು
ಕೂಡ ಹರಿದತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಅವಳಿಗೆ ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದೇ
ತಪ್ಪಿಬ್ಬಾದಳು. ಡಬ್ಲೂ ಹಡಿ(ರ)ದಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು
ಬೇಯುವ ಬದಲು ನಗ್ನಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ
ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಗಲಿಬಿಲಿ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರ
ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ನಗುವಿನ ಜಿಲ್ಲಿಲಿ.

ನನ್ನಭೂರು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಚೆಕ್ಕಿವರಿದ್ದಾಗ ಟಿಕೆಟ್

ಅಮ್ಮೆ ನಂಗೆ
ಸೂಸ್ಟಿಟ್ ಕೊಡು,
ಟ್ರೀಪಾಗಿ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು
ಜೋಡಿಸುತ್ತಾಬೇಕು

ಅನ್ನಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಟಟ್ ಎನ್ನತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಂತ ಅವರಿಗೆ ‘ಟ’ ಉಚ್ಛಾರ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ¹. ಬೇರೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ‘ಟ’ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಛಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಟಿಕೆಟ್ ಪದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ‘ರ’ ಮತ್ತು ‘ಟ’ ಕನ್ನಾಗ್ನಾ ಆಗಿ ಅದಲ್ಲಿ ಬದಲಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ಶಿಟಟ್’ ಪದ ಆಗಾಗ ನನ್ನ ಕ್ರಿಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಅದಮ್ಮು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತೇದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಚಪಾತಿ ಬದಲು ‘ಪಿಕಾತಿ ಬೇಕಾ’ ಎಂದು, ‘ಚಪ್ಪಲ್’ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕೋಳೆ ಎನ್ನುವ ಬದಲು ‘ಪಚ್ಚಲ್’ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕೋಳೆ ಎಂದು ನಾನೇ ತಪ್ಪುಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಿದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಅವಷ್ಟೆ ನೋಡಿ ಬಿಧ್ಯು ಬಿಧ್ಯು ನಕ್ಕ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಉಚ್ಛಾರಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಾದ್ದಾರೆ.

ಆಗ ತಾನೇ ಮಾತು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಗ ‘ಅಮಾ’ ನಗೆ ಬೇಬ್ಲೂ ಬೇಕು’² ಅಂದ. ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಈ ಪದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂತಹದೊಂದು ಗ್ರಂಥ ಇದೆ ಎಂದು ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಜ್ಞರಿಯಾಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯನ, ಮಹಾಭಾರತದ ಪ್ರಸ್ತಂಖಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ, ಬೇಬ್ಲೂ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿ ಎಂದೆ ಆದರೂ ಪದೇ ಪದೇ ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತುಕ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ‘ತೊಗೊಳಿ, ಇದೆ ಬೇಬ್ಲೂ’ ಎಂದೆ. ನಗೆ ಅವನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತು ಅವನ ಮೊಬ್ಬೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿ ‘ಇದು ಬೇಬ್ಲೂ’ ಎಂದ. ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಮೊಬ್ಬೆಲ್ಲಾಗೆ ಅವನ ಬೇಬ್ಲೂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು. ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೊಂದು ಸಲ ತಪ್ಪು ನುಡಿದರೂ ಕಾಕತಾಳಿಯವನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಲಾವು ನುಡಿದಿದ್ದು ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.